

april 2026

"Blijf bij ons, want het is bijna avond." *Lucas 24:29*

Het verhaal van de Emmaüsgangers vertelt de geschiedenis van twee leerlingen van Jezus. Er waren nauwelijks drie dagen verstreken sinds zijn kruisiging. Er heersten teleurstelling, vrees en twijfel onder zijn volgelingen. Teleurgesteld in hun verwachtingen en de intense momenten die ze met hun Meester hebben beleefd, keren ze vanuit Jeruzalem terug naar huis. Ze willen weer het leven opnemen dat ze achter zich hadden gelaten uit de tijd van vóór hun ontmoeting met Jezus.

Dit is het verhaal van ons allemaal, vooral wanneer we de weg kwijt raken in situaties die ons dwingen te kiezen op de vele kruispunten in ons leven. Vaak denken we dan dat de enige manier om ons onbehagen te ontvluchten is om terug naar huis te gaan, het op te geven, of ons erbij neer te leggen.

"Wie van ons heeft niet eens over de weg naar Emmaüs gelopen op een avond waarop alles verloren leek? Christus was in ons gestorven... Er was geen Jezus meer op aarde."¹

"Blijf bij ons, want het is bijna avond."

Onderweg voegt een vreemdeling zich bij de twee leerlingen. Hij doet alsof Hij geen weet heeft van de gebeurtenissen die zich kort tevoren hebben afgespeeld. Hij stelt enkele vragen, waardoor al hun bitterheid en ontmoediging naar boven komt. Eerst luistert Hij naar hen en dan begint Hij de Schriften uit te leggen. Er ontstaat een gesprek dat diepe indruk op hen maakt. En hoewel ze Jezus nog niet hebben herkend, vragen ze Hem om bij hen te blijven, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.²

Ze vragen Hem bij hen te blijven! Dit is misschien wel een van de mooiste gebeden die we in het Evangelie kunnen vinden. Het is het eerste gebed dat de leerlingen tot de Verrezenen richten. Het is een ontroerende uitnodiging voor ons allemaal. Ook wij kunnen Hem vragen dat Hij bij ons en onder ons blijft.

De ogen van de twee leerlingen worden geopend bij het breken van het brood. En de vreugde dat ze Hem eindelijk hebben herkend, zet hen ertoe aan terug te keren naar Jeruzalem en aan hun vrienden te vertellen dat Hij verrezen is.

---

¹ François Mauriac, *Vie de Jésus*, Flammarion 1936 (eigen vertaling).

² Vgl. *Luc 24:17-29*.

"Blijf bij ons, want het is bijna avond."

Chiara Lubich schrijft: "Misschien drukt niets beter dan deze woorden de ervaring uit die wij vanaf het begin hebben gehad. Hij was onder ons aanwezig, al was het slechts geestelijk. Maar Jezus is altijd Jezus. Als Hij er is, begrijpen we de Schriftwoorden beter en brandt zijn liefde in ons hart. Wie Hem eenmaal heeft leren kennen, zegt met heimwee: 'Blijf bij ons Heer, want het wordt al avond': zonder U is de nacht aardedonker."³

De nacht is een symbool van de duisternis, van het onbekende, van het ontbreken van het licht dat we niet vinden omdat we niet geloven in zijn aanwezigheid. De nacht is het duister dat onze planeet omhult, gewond en geschonden door broedertwisten en door oorlogen die worden ontketend uit zucht naar macht en geld. De nacht is de werkelijkheid waarin miljoenen mensen leven die geen stem meer hebben om hun lijden uit te schreeuwen.

En wij, hoe kunnen wij ons bewust worden van de aanwezigheid van Jezus, die zich niet altijd toont volgens onze verwachtingen? Hoe kunnen we begrijpen dat Hij met ons meegaat en ons de tekenen van zijn aanwezigheid wil laten herkennen? En vooral, hoe kunnen we de voorwaarden scheppen waardoor Hij zich kan laten zien en bij ons kan blijven?

Dat zijn vragen waarop we misschien niet altijd een antwoord weten, maar die ons aansporen om de zoektocht naar Jezus niet op te geven, om onze blik te richten op een reisgenoot die we vaak niet zien, om Hem te herkennen die onder ons aanwezig is als we elkaar wederzijds beminnen.

De weg naar Emmaüs staat symbool voor al onze wegen: het is de weg van de ontmoeting met de Heer; de weg die ons hart vreugde geeft en die ons terugbrengt naar de gemeenschap om samen te getuigen dat Christus is verrezen en leeft.

Patrizia Mazzola en het Woord-van-leven-team

---

³ Chiara Lubich, *Scritti Spirituali/3*, Città Nuova, Rome 1979, blz. 67